

ที่ กษ 0911/ 5466

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ถนนราชดำเนินนอก กรุงเทพฯ 10200

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ 5926
วันที่ 19 ก.ค. 2550 เวลา 10.32 น.

สวค. 1/222.1
วันที่ 19.7.50
เวลา 11.25 น.

19 กรกฎาคม 2550

เรื่อง การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของเกษตรกรที่ไม่ได้รับต้นทุนค่าจ้าง ตามโครงการยาง 1 ล้านไร่

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0506/9258 ลงวันที่ 8 มิถุนายน 2550

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของเกษตรกรที่ไม่ได้รับต้นทุนค่าจ้างตามโครงการยาง 1 ล้านไร่
2. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0506/9298 ลงวันที่ 8 มิถุนายน 2550

ตามหนังสืออ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ขอให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จัดทำความเห็น ผลการพิจารณา และผลการดำเนินการ เรื่องการช่วยเหลือเกษตรกรในโครงการปลูกยางพารา 1 ล้านไร่ ตามที่สภาที่ - บริการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี นั้น

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอเรียนว่ากระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้นำเสนอโครงการแก้ไขปัญหา ความเดือดร้อนของเกษตรกรที่ไม่ได้รับต้นทุนค่าจ้างตามโครงการยาง 1 ล้านไร่ ต่อคณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2550 แล้ว และคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เสนอ คือ ให้เปลี่ยน วิธีดำเนินการตาม มติ ครม. เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2546 จากการให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมวิชาการ เกษตร) ดำเนินการผลิตพันธุ์ยาง เป็นให้เกษตรกรจัดหาต้นทุนค่าจ้างปลูกเอง โดยสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวน ยางเข้ามาร่วมดำเนินการกับกรมวิชาการเกษตร เพื่อให้เกษตรกรได้รับต้นทุนค่าจ้างจากแปลงเพาะชำที่ได้รับอนุญาตตาม พระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. 2542 จากกรมวิชาการเกษตร ปลูกได้ทันฤดูปลูกนี้ โดยอนุมัติเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น (งบกลาง) จำนวน 235,000,000 บาท เป็นค่าดำเนินการ ซึ่งมีความก้าวหน้าในการดำเนินงาน ดังนี้

1. กรมวิชาการเกษตรส่งเรื่อง ขออนุมัติจัดสรรเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น (งบกลาง) จากสำนักงบประมาณ เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2550 ซึ่งสำนักงบประมาณขอปรับลดงบประมาณลงเหลือ 223 ล้านบาท ตามจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการที่ลดลง ตามการสำรวจของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง แต่อย่างไรก็ตาม จนถึงวันที่ 5 กรกฎาคม 2550 ยังไม่ได้รับจัดสรรเงินงบประมาณ

2. การจัดหาต้นทุนค่าจ้างที่ขายในราคา 15.53 บาทต่อถุง ในช่วงเดือนมิถุนายน เป็นไปด้วยความ ลำบาก เนื่องจากมีบริษัทเอกชนรายใหญ่ ชุมซื้อต้นทุนค่าจ้าง ที่ผลิตที่พื้นที่ด้วยเงินสดในราคา 17 - 20 บาท แต่หลังจาก วันที่ 4 กรกฎาคม 2550 สถานการณ์เริ่มคลี่คลายเพราะบริษัทดังกล่าว ได้แจ้งให้แปลงเพาะชำในเครือเข้าร่วมโครงการ

3. ในวันที่ 20 มิถุนายน 2550 ผู้บริหารของกรมวิชาการเกษตร และสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ได้เดินทางไปพบเกษตรกรร่วมโครงการยาง 1 ล้านไร่ ของจังหวัดเลย จำนวนกว่า 500 คน เพื่อชี้แจงให้เกษตรกรเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินโครงการฯ แก้ไขปัญหานี้ เนื่องจากเกษตรกรที่มาชุมนุมกัน ได้รับทราบข้อมูลจากผู้ปลุกกระแสมาก่อนว่า กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไม่สามารถจัดหาต้นยางชำถุงที่มีคุณลักษณะเช่นเดียวกับที่กรมวิชาการเกษตร เคยจ้างบริษัท เจริญโภคภัณฑ์เมล็ดพันธุ์ จำกัด ผลิต ในโครงการเดิม ให้เกษตรกรได้ ซึ่งกรมวิชาการเกษตร และ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ได้ทำความเข้าใจไปแล้วระดับหนึ่ง

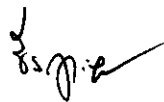
4. กรมวิชาการเกษตรได้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตรวจแปลงเพาะชำต้นยางชำถุงเพื่อดำเนินการสำรวจและรับสมัครแปลงเพาะชำ ร่วมกับ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง รวมถึงแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลการคัดเลือกแปลงเพาะชำต้นยางชำถุง เพื่อดำเนินการบริหารจัดการให้มีต้นยางชำถุงเพียงพอ รวมทั้งตรวจคุณภาพต้นยางชำถุง ด้วย โดยคณะกรรมการดังกล่าวได้มีการประชุมหรือแนวทางการดำเนินงานแล้วเมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2550

5. กรมวิชาการเกษตรได้ประสานงาน ขอความร่วมมือกับกรมศุลกากร เพื่อขอให้เข้มงวดกับการตรวจสอบ ต้นยางชำถุงที่ส่งออก ก่อนได้รับอนุญาต แต่ยังไม่สามารถควบคุมได้เท่าที่ควร จึงได้ประสานงานกับหน่วยนปช. (หน่วยปฏิบัติการในลำน้ำโขง) กองทัพนาคที่ 2 และ 3 เพื่อช่วยตรวจสอบการลักลอบที่ไม่ผ่านด่าน ซึ่งจะช่วยให้สามารถควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6. กรมวิชาการเกษตร ได้ร่วมกับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ลงพื้นที่เจรจากับผู้ประกอบการรายย่อยในพื้นที่ จังหวัดเชียงราย พะเยา เลย อุบลราชธานี มุกดาหาร กาฬสินธุ์ และขอนแก่น ขอความร่วมมือเข้าร่วมโครงการ อย่างไรก็ตามสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ได้ทยอยแจ้งเกษตรกรไปปรับต้นยางชำถุงแล้วในพื้นที่ที่มีความพร้อม จำนวน 821,610 ต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ชีระ สุตะบุตร)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กรมวิชาการเกษตร

โทรศัพท์ 02 - 5794184

โทรสาร 02 - 5793667

1. ชื่อโครงการ :

โครงการแก้ไขปัญหาคือความเดือดร้อนของเกษตรกรที่ไม่ได้รับค้ำชดเชยตามโครงการยาง 1 ล้านไร่

2. หน่วยงานรับผิดชอบ :

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกรมวิชาการเกษตร (กวก.) สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สทย.) และสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (สศก.)

3. หลักการและเหตุผล

ในปี 2547-2549 รัฐได้จัดทำโครงการปลูกยางพาราเพื่อยกระดับรายได้และความมั่นคงให้แก่เกษตรกรในแหล่งปลูกยางใหม่ ระยะที่ 1 หรือโครงการยาง 1 ล้านไร่ เพื่อปลูกยางในภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 1 ล้านไร่ ใช้ค้ำชดเชย 90 ล้านตัน โดยประเมินโครงการขณะจัดทำไว้ว่า ในช่วงปี 2539 - 2545 โลกจะขยายการใช้ยางเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 2.6 ต่อปี ขณะที่อัตราการขยายตัวของการผลิตมีเพียงร้อยละ 2.04 ต่อปี และนับจากปี 2545 จีนเป็นประเทศผู้ใช้อย่างมากที่สุดของโลก โดยจะมีปริมาณการใช้มากถึงปีละ 1.2 ล้านตัน ในจำนวนนี้จีนสามารถผลิตได้เองเพียง 400,000 - 450,000 ตัน จำเป็นต้องนำเข้าไม่น้อยกว่า 750,000-800,000 ตัน ส่วนใหญ่คือจำนวนประมาณ 437,000 ตัน นำเข้าจากไทย (อัตราการนำเข้าจากไทยจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 14 ต่อปี) ทั้งนี้ เนื่องจากอุตสาหกรรมยางยานยนต์ของจีนมีอัตราการผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 14 ต่อปี คาดว่าในปี 2550 จีนจะใช้อย่างประมาณ 1.72-1.80 ล้านตัน และต้องนำเข้าจากไทยไม่น้อยกว่า 700,000 ตันต่อปี หรือเพิ่มจากปี 2546 ประมาณ 250,000 - 300,000 ตันต่อปี ดังนั้นจึงต้องจัดทำโครงการยาง 1 ล้านไร่เพื่อให้มีผลผลิตจากยางในโครงการฯ เพิ่มขึ้นอีกประมาณ 220,000 ตันต่อปี (จะเริ่มได้ผลผลิตในปี 2554) จากการประเมินผลของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร เมื่อสิ้นการปลูกยางตามโครงการฯ ในปี 2547 (เอกสารวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร เลขที่ 115, สิงหาคม 2549) สรุปว่า การมีโครงการฯ ก่อให้เกิดผลดีเนื่องจากยางพาราจะช่วยเพิ่มรายได้เกษตรกรในอนาคต ช่วยเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพเกษตรกร อีกทั้งยางพารายังเป็นไม้ยืนต้นที่ดูแลรักษาง่าย และช่วยปรับสภาพแวดล้อมในพื้นที่ให้ดีขึ้น

แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อสิ้นสุดโครงการ (31 สิงหาคม 2549) ภาครัฐไม่สามารถจัดหาค้ำชดเชยให้เกษตรกรได้ครบ ยังมีเกษตรกรที่ไม่ได้รับค้ำชดเชยอีกจำนวน 28,593 ราย ค้ำชดเชย 16,144,380 ตัน พื้นที่ 179,382 ไร่ ซึ่งในประเด็นนี้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พิจารณาแล้ว เห็นว่าเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนไว้ในปี 2549 แต่ยังไม่ได้รับค้ำชดเชยไปปลูก เสียโอกาสในการลงทุน เนื่องจากได้เตรียมดิน รอปลูกยางมาแล้วเป็นเวลา 1 ปี ความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น จำเป็นต้องได้รับการแก้ไข

โครงการยาง 1 ล้านไร่ เป็นนโยบายของรัฐบาลที่ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2547 - 2551 ด้านเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันภาคเกษตร และเป็นกิจกรรมที่เกิดประโยชน์ต่อตัวเกษตรกรโดยตรง ดังนั้นเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรซึ่งได้เตรียมดิน ขุดหลุมปลูกและยังมีความประสงค์จะปลูกยางในปี 2550 ให้สามารถมีค้ำชดเชยปลูกได้ทันฤดูปลูกนี้ (พฤษภาคม - กรกฎาคม) จึงควรจัดทำโครงการแก้ไขปัญหาคือความเดือดร้อนของเกษตรกรที่ไม่ได้รับค้ำชดเชยตามโครงการยาง 1 ล้านไร่ ขึ้นเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของเกษตรกร แต่ด้วยเหตุที่ระยะเวลาดำเนินการของโครงการมีจำกัด จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินการ โดย

1. เปลี่ยนวิธีดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2546 ข้อ 2.4 กรณีให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมวิชาการเกษตร) ดำเนินการผลิตพันธุ์ยาง เป็นการให้เกษตรกรจัดหาพันธุ์ยางปลูกเอง โดยสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเป็นผู้ดำเนินการจ่ายเงินค่าต้นยางชำถุงให้จำนวน 90 ต้น ต่อไร่ ในอัตราต้นละไม่เกิน 15.53 บาท

2. กรมวิชาการเกษตร เสนอขออนุมัติใช้เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น (งบกลาง) เป็นเงิน 235,000,000 บาท เพื่อนำมาสมทบกับงบปกติ ปี 2550 ของกรมวิชาการเกษตร จำนวน 22,663,421.40 บาท ซึ่งจะรวมเป็นเงิน 257,663,421.40 บาท เพื่อใช้จ่ายเป็น

- ค่าพันธุ์ยาง 250,722,221.40 บาท (จำนวน 16,144,380 ต้น ๆ ละ 15.53 บาท)

- ค่าบริหารโครงการ 6,941,200 บาท (รายละเอียดในภาคผนวก 1)

โดยกรมวิชาการเกษตรโอนเงินทั้งค่าพันธุ์ยางและค่าบริหารโครงการให้สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางไปดำเนินการ

4. วัตถุประสงค์

เพื่อให้เกษตรกรที่ได้รับอนุมัติให้ปลูกยางตามโครงการปลูกยางพาราเพื่อยกระดับรายได้และความมั่นคงให้แก่เกษตรกรในแหล่งปลูกยางใหม่ ระยะที่ 1 ในปี 2549 ที่ยังไม่ได้รับต้นยางชำถุงให้มีต้นยางชำถุงปลูกได้ทันในฤดูปลูก ปี 2550

5. เป้าหมาย

พื้นที่ปลูกยางรวม 179,382 ไร่ จำนวนต้นยางชำถุง 16,144,380 ต้น เกษตรกร 28,593 ราย จำแนกเป็นภาคเหนือ 51,384 ไร่ จำนวน 4,624,560 ต้น เกษตรกร 6,307 ราย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 127,998 ไร่ จำนวน 11,519,820 ต้น เกษตรกร 22,286 ราย แยกเป็นรายจังหวัดตามที่ได้รับอนุมัติให้ปลูกยางในปี 2549 รายละเอียดในภาคผนวก ตามตารางที่ 3 และ 4

ตารางที่ 1 พื้นที่ จำนวนเกษตรกร และจำนวนต้นยางชำถุงของโครงการ

ภาค	จำนวนจังหวัด	ต้นยางชำถุง (ต้น)	พื้นที่ (ไร่)	จำนวนเกษตรกร (ราย)
เหนือ	14	4,624,560	51,384	6,307
ตะวันออกเฉียงเหนือ	15	11,519,820	127,998	22,286
รวม	29	16,144,380	179,382	28,593

6. ระยะเวลาดำเนินงาน

1 ปี (พ.ศ. 2550)

7. แผนการดำเนินงาน

7.1 แผนการปฏิบัติงานโครงการ

กิจกรรม	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ธ.ค.	ก.ย.	หน่วยงาน
1. กรมวิชาการเกษตร ร่วมกับ สำนักงานกองทุน สงเคราะห์การทำสวนยาง เขียนโครงการเสนอ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	↔					กวก. และ สกย.
2. กษ. เสนอ ครม. เพื่อเห็นชอบแนวทางปฏิบัติและอนุมัติ	↔					กวก. และ กษ.
3. สกย.แจ้งเกษตรกร ที่ได้รับอนุมัติไว้เดิมยืนยันเข้าร่วม โครงการ(พื้นที่ไม่เกินที่ขึ้นทะเบียนไว้เดิม)		↔				สกย.
4. ตรวจสอบการเตรียมดินและชุดหลุมปลูกของเกษตรกร ตามข้อ 3.		↔				สกย.
5. ตรวจสอบแปลงเพาะชำต้นยางชำถุงที่ขึ้นทะเบียนเข้า ร่วมโครงการ และประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรทราบ เพื่อเลือกซื้อต้นยางชำถุง		↔				กวก. และ สกย.
6. ตรวจสอบการปลูกยาง		↔			↔	สกย.
7. รายงานผลการดำเนินการให้ กษ. และ ครม.					↔	กวก. และ สกย.
8. ประเมินผลโดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ใช้แบบ ปกติของ สศก. (ค.ค. 50 – มิ.ย. 51)						สศก.

7.2 แผนการใช้จ่ายเงินของโครงการ

7.2.1 ค่าพันธุ์ยาง 250,722,221.40 บาท (จำนวน 16,144,380 ต้น ๆละ 15.53 บาท)

7.2.2 ค่าบริหารโครงการ 6,941,200 บาท (รายละเอียดในภาคผนวก 1)

รวมเป็นเงิน 257,663,421.40 บาท

โดยใช้งบประมาณ ปี 2550 ของกรมวิชาการเกษตร จำนวน 22,663,421.40 บาท และขอสนับสนุน
เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉิน (งบกลาง) 235,000,000 บาท

8. วิธีการดำเนินงาน

8.1 กรมวิชาการเกษตร / สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ประชุมชี้แจงโครงการให้
เจ้าหน้าที่หน่วยงาน และประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกร ที่เข้าร่วมโครงการทราบ

8.2 กรมวิชาการเกษตร ตรวจสอบแปลงเพาะชำต้นยางชำถุงที่ประสงค์จะเข้าร่วมโครงการฯ เพื่อคัดเลือก
แปลงเพาะชำต้นยางชำถุงที่มีมาตรฐานการผลิตต้นยางชำถุงได้ตรงตามพันธุ์ และมีคุณภาพ แล้วแจ้งให้
สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางทราบ เพื่อแจ้งให้เกษตรกรไปจัดหาต้นยางชำถุงต่อไป

8.3 สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางดำเนินการให้เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียน ไว้แล้วในปี
2549 ตามโครงการปลูกยางพาราเพื่อยกระดับรายได้ให้แก่เกษตรกรในแหล่งปลูกยางใหม่ ระยะที่ 1 (ปี 2547 -
2549) และยังไม่ได้รับต้นยางชำถุง ยืนยันความต้องการที่จะปลูกในปี 2550

8.4 สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ตรวจสอบคุณสมบัติ พื้นที่ และการเตรียมพื้นที่ของเกษตรกรที่ยื่นขึ้น

8.5 กรมวิชาการเกษตรติดตามตรวจสอบแปลงเพาะชำ สภาพโรงเรือน/การดูแลรักษา ตรวจสอบกำลังการผลิตให้คำแนะนำ ตรวจสอบพันธุ์ยาง และประสานงานกับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ตลอดเวลาที่เกษตรกรมารับต้นยางชำถุง

8.6 สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง มอบหลักฐานให้เกษตรกร ตามข้อ 8.4 ไปจัดหาพันธุ์ยางปลูกเองจากแปลงเพาะชำที่เข้าร่วมโครงการ โดยสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เป็นผู้จ่ายเงินค่าต้นยางชำถุงให้จำนวน 90 ต้น/ไร่ อัตราต้นละไม่เกิน 15.53 บาท

8.7 เกษตรกรที่รับต้นยางชำถุง (ตาม ข้อ 8.6) จะต้องปลูกยางจำนวน 76 ต้น/ไร่ ให้แล้วเสร็จภายใน 1 เดือน นับจากวันรับต้นยางชำถุงจากแปลงเพาะชำ โดยต้องสำรองต้นยางชำถุงส่วนที่เหลือไว้ปลูกซ่อม กรณีที่ต้นยางที่ปลูกตาย

8.8 สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ตรวจสอบการปลูกยางของเกษตรกร เพื่อกำกับให้เกษตรกรดำเนินการตาม ข้อ 8.7 และเพื่อแนะนำให้เกษตรกรดำเนินการตามหลักวิชาการ หากพบว่าเกษตรกรรายใดไม่นำต้นยางไปปลูกในพื้นที่ (ตามข้อ 8.4) หรือปลูกยางไม่เป็นไปตาม ข้อ 8.7 ให้สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเรียกเงินคืนจากเกษตรกรตามจำนวนที่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข

8.9 กรมวิชาการเกษตร และสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง สรุปรายงานผลการดำเนินงานให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และ คณะรัฐมนตรี

8.10 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ประเมินผลโครงการ

9. การบริหารโครงการ

หน่วยงานหลัก : กรมวิชาการเกษตร

: สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

10. การติดตามประเมินผลโครงการ

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

11. การดำเนินการต่อเนื่อง

ภายหลังจากที่เกษตรกร นำต้นยางชำถุงไปปลูก สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางดำเนินการ

11.1 ตรวจสอบการปลูกยางของเกษตรกร

11.2 ติดตามดูแล ต้นยางที่ปลูกตามโครงการฯ

12. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

12.1 เกษตรกร

(1) เกษตรกร จำนวน 28,593 ราย มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการที่เคยปลูกมันสำปะหลัง 3,720 บาทต่อไร่ และปลูกข้าว 1,620 บาทต่อไร่ มาเป็นรายได้จากยาง 6,600 บาทต่อไร่ เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ มีรายได้เพิ่มขึ้น 2,880 บาทต่อไร่ และ 4,980 บาทต่อไร่ (เมื่อราคายาง F.O.B. 35 บาท/กิโลกรัม และ 75 บาท/กิโลกรัม

ตามลำดับ)หรือมีรายได้เพิ่มขึ้นครอบครัวละ 20,160 และ 34,860 บาทต่อปี (เมื่อราคาขาย F.O.B. 35 บาท/กิโลกรัม และ 75 บาท/กิโลกรัมตามลำดับ)

(2) เกิดการจ้างงานภาคเกษตรซึ่งส่วนมากเป็นแรงงานกรีดยางไม่น้อยกว่า 25,626 คน มีรายได้ดีและสม่ำเสมอทั้งปี

12.2 ภาครัฐ

(1) ผลผลิตยางของประเทศที่เพิ่มขึ้นจากการปลูกยางของโครงการจำนวน 44,846 ต้นต่อปี นับจากปี 2557 เป็นต้นไป คิดเป็นมูลค่ายาง 282 ล้านบาทต่อปี และ 604 ล้านบาทต่อปี เมื่อราคาขาย F.O.B. 35 บาท/กิโลกรัม และ 75 บาท/กิโลกรัม ตามลำดับ

(2) มีรายได้จาก cess เพิ่มไม่น้อยกว่าปีละ 62 ล้านบาท (เงิน cess อัตรา 1.40 บาท/กิโลกรัม)

(3) การปลูกยางทำให้สภาพแวดล้อมดีขึ้น เห็นได้จากผลจากการปลูกยางในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในพื้นที่ที่ปลูกยางมีปริมาณน้ำฝนเพิ่มขึ้นจากเดิม 150 – 200 มิลลิเมตรต่อปีและมีการกระจายของน้ำฝนที่ดีขึ้น

(4) ลดปัญหาการเคลื่อนย้ายแรงงานภาคเกษตรไปทำงานทำในเมืองใหญ่ เนื่องจากการปลูกยางทำให้มีงานทำเกือบตลอดปี ทำให้สภาพสังคมและครอบครัวโดยรวมดีขึ้น

รายละเอียดการวิเคราะห์โครงการ

1. การวิเคราะห์ความสอดคล้องกับนโยบายต่าง ๆ และยุทธศาสตร์การติดตามเกษตรกร

โครงการแก้ไขปัญหาคาความเดือดร้อนของเกษตรกรที่ไม่ได้รับค้ำชั่งตามโครงการยาง 1 ล้านไร่ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของรัฐบาล และนโยบายเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการผลิตสินค้าเกษตรของ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และแผนงานด้านการผลิตสินค้าเกษตร (ยางพารา) ของกรมวิชาการเกษตร

2. การวิเคราะห์อุปสงค์ สถานการณ์การผลิตและการใช้ยางพาราของโลก

ประเทศผู้ผลิตยางพาราของโลก ส่วนใหญ่อยู่ในทวีปเอเชีย ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย อินเดีย จีน เวียดนาม ศรีลังกา ฟิลิปปินส์ พม่า ลาว กัมพูชา ในปี พ.ศ. 2549 ประเทศเหล่านี้ผลิตยางรวมประมาณ 8.92 ล้านตัน หรือ ร้อยละ 97.06 ส่วนที่เหลือเป็นยางจากประเทศผู้ผลิตในทวีปอเมริกา อเมริกา และลาติน อเมริกา ประเทศผู้ผลิตยางมาก 3 อันดับแรกของโลก ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย และมาเลเซีย มีผลผลิตรวมประมาณ 6.75 ล้านตัน หรือ ร้อยละ 73.48 ส่วนประเทศผู้ใช้อย่างธรรมชาติมากเรียงลำดับ ได้แก่ จีน สหรัฐอเมริกา E.U. ญี่ปุ่น อินเดีย เกาหลีใต้ มาเลเซีย ไทย และประเทศอื่น ๆ ในปี 2549 มีปริมาณการใช้รวมประมาณ 8.96 ล้านตัน โดยสัดส่วนการใช้ยางของจีนมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ในปี 2549 จีนใช้ยางธรรมชาติประมาณ 2.17 ล้านตัน หรือ ร้อยละ 24.23 ของปริมาณยางทั้งหมด สหรัฐอเมริกาใช้ 1.00 ล้านตัน หรือ ร้อยละ 11.20 ดังนั้น สัดส่วนการผลิตและการใช้ยางธรรมชาติขณะนี้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน แต่จากการคาดการณ์ ตั้งแต่ปี จนถึงปี พ.ศ. 2563 ความต้องการใช้ยางของโลกจะเติบโตขึ้นต่อเนื่อง เนื่องจากเศรษฐกิจของจีนยังมีแนวโน้มที่จะเติบโตขึ้นอีก และเศรษฐกิจของอินเดียก็กำลังขยายตัวขึ้นเช่นกัน ปัจจุบันหลายประเทศในทวีปเอเชียรวมทั้งไทยก็ได้เพิ่มการปลูกยางมากขึ้น

3. การวิเคราะห์ด้านเทคนิคหรือวิศวกรรม

3.1 ศักยภาพการผลิตยางพาราของไทย (พื้นที่ปลูก)

ปัจจุบันพื้นที่ปลูกยางของประเทศไทย กระจายอยู่ในทุกภาคของประเทศ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรรายงานผลการสำรวจปี 2548 พบว่าประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกยาง 13,595,818 ไร่ อยู่ในภาคใต้ 10,926,161 ไร่ ภาคตะวันออกและภาคกลาง 1,567,420 ไร่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1,004,136 ไร่ และภาคเหนือ 98,101 ไร่ พื้นที่ปลูกยางทั้งหมดเป็นพื้นที่ที่กรีดยางได้แล้ว 10,573,508 ไร่ ให้ผลผลิตยาง 2.98 ล้านตัน คิดเป็นผลผลิตเฉลี่ย 282 กิโลกรัมต่อไร่ (ตารางที่ 2) ในแต่ละพื้นที่จะให้ผลผลิตยางแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่ ความอุดมสมบูรณ์ของดิน พันธุ์ยาง การจัดการสวนยาง การใส่ปุ๋ย และการกรีดยาง เป็นต้น ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้จะมีผลต่อศักยภาพการผลิตยาง

ตารางที่ 2 แสดงพื้นที่ปลูกยางและผลผลิตแยกตามภาค ปี 2548

ภาค	พื้นที่ (ไร่)		ผลผลิตยาง	
	พื้นที่ปลูก	พื้นที่กรีด	รวม (ตัน)	เฉลี่ย (กิโลกรัม/ไร่)
ภาคใต้	10,926,161	9,083,432	2,587,262	285
ภาคตะวันออก	1,567,420	1,100,773	295,335	268
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	1,004,136	379,277	92,581	244
ภาคเหนือ	98,101	10,026	2,131	213
รวม	13,595,818	10,573,508	2,977,309	282

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร ได้ประเมินศักยภาพการผลิตยางของพื้นที่ประเทศไทย โดยใช้ค่าดัชนีความเหมาะสมของพื้นที่ที่ได้จากแบบจำลองการผลิตยางที่พัฒนาโดยสถาบันวิจัยยาง ซึ่งใช้ทั้งข้อมูลปัจจัยทางภูมิอากาศ และปัจจัยทางดินทั้งทางกายภาพและเคมีดิน นำมาหาความสัมพันธ์กับผลผลิตยางพารา สามารถจัดแบ่งระดับศักยภาพการผลิตยางพาราได้ ดังนี้

1. พื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับยางพารา เป็นพื้นที่ที่สามารถให้ผลผลิตยางภายใน 7 ปี และมีศักยภาพการให้ผลผลิตมากกว่า 250 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี
2. พื้นที่ที่มีขีดจำกัดของปัจจัยการผลิตยาง เป็นพื้นที่ที่จะเปิดกรีดได้ใน 8 ปี หรือช้ากว่า ผลผลิตยางต่ำกว่า 250 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี

ผลการประเมินพื้นที่ต่าง ๆ ที่มีศักยภาพของการผลิตยางพาราของประเทศพบว่า ไทยมีพื้นที่ที่มีศักยภาพการผลิตยางมากกว่า 250 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี จำนวน 15,082,371 ล้านไร่ และพื้นที่ที่มีศักยภาพการผลิตยางน้อยกว่า 250 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี จำนวน 29,561,300 ล้านไร่ กระจายอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ในภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ (ตามตารางที่ 3 -6)

ตารางที่ 3 พื้นที่ที่มีศักยภาพการผลิตยางในภาคใต้

จังหวัด	พื้นที่ที่มีศักยภาพการผลิต (ไร่)	
	> 250 กก. ไร่/ปี	< 250 กก. ไร่/ปี
กระบี่	482,837	103,465
ชุมพร	128,762	271,817
ตรัง	833,372	457,385
นครศรีธรรมราช	908,163	378,179
นราธิวาส	879,675	100,505
ปัตตานี	152,359	126,075
พังงา	190,311	449,034
พัทลุง	293,849	218,092
ภูเก็ต	55,112	54,853
ยะลา	171,411	849,873
ระนอง	48,712	57,981
สงขลา	534,139	853,722
สตูล	188,132	78,320
สุราษฎร์ธานี	1,374,116	380,880
รวมภาคใต้	6,240,950	4,380,181

ตารางที่ 4 พื้นที่ที่มีศักยภาพการผลิตยางในภาคตะวันออก

จังหวัด	พื้นที่ที่มีศักยภาพการผลิต (ไร่)	
	> 250 กก. ไร่/ปี	< 250 กก. ไร่/ปี
จันทบุรี	207,907	121,333
ฉะเชิงเทรา	54,411	22,518
ชลบุรี	83,954	51,179
ตราด	120,867	77,118
ปราจีนบุรี	2,551	0
ระยอง	406,864	153,538
สระแก้ว	3,155	6,914
รวมภาคตะวันออก	879,709	432,600

ตารางที่ 5 พื้นที่ที่มีศักยภาพการผลิตยางในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จังหวัด	พื้นที่ที่มีศักยภาพการผลิต (ไร่)	
	> 250 กก. ไร่/ปี	< 250 กก. ไร่/ปี
กาฬสินธุ์	18,289	82,159
ขอนแก่น	50,722	385,489
ชัยภูมิ	237,993	977,603
นครพนม	567,059	1,007,532
นครราชสีมา	155,919	681,998
บุรีรัมย์	474,970	1,102,835
มหาสารคาม	192,190	1,020,454
มุกดาหาร	650,504	753,858
ยโสธร	579,275	375,808
ร้อยเอ็ด	16,734	65,587
เลย	263,674	482,877
ศรีสะเกษ	183,952	1,315,281
สกลนคร	414,009	3,145,096
สุรินทร์	212,816	1,111,021
หนองคาย	426,654	2,127,786
หนองบัวลำภู	417,999	246,654
อุดรธานี	369,307	3,573,449
อุบลราชธานี	382,189	128,100
อำนาจเจริญ	229,476	730,465
รวมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	5,843,731	19,314,052

ตารางที่ 6 พื้นที่ที่มีศักยภาพการผลิตยางในภาคเหนือ

จังหวัด	พื้นที่ที่มีศักยภาพการผลิต (ไร่)	
	> 250 กก. ไร่/ปี	< 250 กก. ไร่/ปี
กำแพงเพชร	9,846	877,138
เชียงราย	524,296	291,363
เชียงใหม่	309,252	298,375
ตาก	22,949	115,033
นครสวรรค์	36,896	188,475
น่าน	154,547	161,242
พะเยา	103,836	280,652
พิจิตร	3,402	122,330
พิษณุโลก	111,718	586,953
เพชรบูรณ์	294,448	451,112
แพร่	98,998	167,774
แม่ฮ่องสอน	1,764	11,819
ลำปาง	165,075	657,547
ลำพูน	38,705	32,596
สุโขทัย	31,011	220,090
อุตรดิตถ์	98,811	521,318
อุทัยธานี	112,427	450,650
รวมภาคเหนือ	2,117,981	5,434,467

4. การวิเคราะห์ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจของโครงการ

การวิเคราะห์ผลตอบแทนการลงทุนของโครงการ โดยคำนวณจากรายจ่ายเฉพาะสินเชื่อกับรายรับ จากการขายยางแผ่นดิบเพียงอย่างเดียวเท่านั้น โครงการนี้ถือได้ว่าเป็นที่มีความคุ้มค่าในเชิงเศรษฐกิจ และมีความเสี่ยงน้อย เช่นเดียวกับที่ได้มีการวิเคราะห์ไว้แล้วในโครงการฯ ระยะที่ 1 กล่าวคือ โครงการมีรายได้คืนทุนสินเชื่อในปีที่ 7 มีผลตอบแทนเป็น 6 เท่าของสินเชื่อที่กู้ยืม และมีรายได้สุทธิ 4,995 ล้านบาท (179,383 ไร่)

5. การวิเคราะห์ทางการเงิน

รายได้เมื่อเทียบกับพืชชนิดอื่น : เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตและรายได้สุทธิจากยางพารา กับพืชอื่น ๆ ได้แก่ มันสำปะหลัง อ้อย ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และถั่วเหลือง แล้วพบว่าพื้นที่โครงการฯ จำนวน 179,383 ไร่ เมื่อปลูกยางพาราแล้วจะก่อให้เกิดรายได้สุทธิประมาณ 705,163,200 บาท ซึ่งมากกว่าพืชอื่น ที่เคยปลูก กล่าวคือมากกว่าการปลูกมันสำปะหลัง เป็นเงิน 552,551,306 บาท หรือมากกว่าการปลูกอ้อย เป็นเงิน 512,685,241 บาท หรือมากกว่าการปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เป็นเงิน 618,162,445 บาท จึงเห็นได้ว่าการปลูกยางพาราตามโครงการฯ นี้ จะก่อให้เกิดรายได้ และค่าตอบแทนสูงสุด มากกว่าการปลูกพืชชนิดอื่น ๆ

6. การวิเคราะห์การบริหาร

โครงการฯ นี้ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ เป็นหน่วยงานดำเนินการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเพื่อให้เกษตรกรได้มีต้นยางปลูก ในปี 2550 ก่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการ อีกทั้งมีกรมวิชาการเกษตร เป็นหน่วยงานสนับสนุนในด้านวิชาการ อีกทั้งมีแผนปฏิบัติงานตามโครงการอย่างชัดเจน จะทำให้การบริหารโครงการ เป็นไปตามวัตถุประสงค์

7. การวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

การปลูกยางพาราในพื้นที่ที่เหมาะสมหรือแม้ในพื้นที่ที่มีขีดจำกัดในการปลูกยาง จะช่วยทำให้สิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่โดยทั่วไปดีขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากยางพาราเป็นไม้ใหญ่ที่ให้ร่มเงา ช่วยอุ้มความชื้นในดิน ใบที่หลุดร่วงจากต้นแปรสภาพเป็นอินทรียสารที่ช่วยปรับสภาพดินให้ดีขึ้น ระบบนิเวศน์ในสวนยางยังก่อให้เกิดความชุ่มชื้นเป็นเสมือนป่าเทียมช้กันทำให้เกิดความชื้นและฝน

8. การวิเคราะห์ผลกระทบต่อสังคมและชุมชน

การปลูกยางในเขตปลูกยางใหม่(ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) ทำให้สังคมและชุมชนมีการพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้น เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ในทั้งสองภาคเป็นสังคมเกษตรกร พืชที่ปลูกเดิมส่วนมากจะปลูกข้าวนาหว่านและพืชไร่ เช่น มันสำปะหลัง อ้อย ข้าวโพด ฝ้าย ละหุ่ง รวมทั้งอาจมีพืชสวนบางชนิด เมื่อเกษตรกรปลูกแล้วก็จะเข้ามาหางานทำโดยใช้แรงงานในเมืองใหญ่ โดยเฉพาะกรุงเทพฯ เมื่อถึงเวลาเก็บเกี่ยวพืชจึงกลับไปเก็บเกี่ยวผลผลิต ซึ่งบางปีผลผลิตอาจเสียหายจากภัยธรรมชาติหรือศัตรูพืช บางปีอาจไม่ได้ผลผลิตเลย เมื่อปลูกยางพาราซึ่งเป็นพืชที่ให้ผลผลิตและรายได้ อีกทั้งต้องใช้แรงงานอยู่ในท้องถิ่นเกือบตลอดทั้งปี ก็จะลดปัญหาการเคลื่อนย้ายแรงงาน ครอบครัวได้อยู่ร่วมกันทั้งเจ้าของสวนเองและแรงงานที่รับจ้างกรีดยัง เกิดผลดีต่อสังคมและชุมชนเห็นได้ชัดเจน

ภาคผนวก

ตารางที่ 1 รายละเอียดงบประมาณบริหารจัดการของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

1. จำนวนเกษตรกร 28,593 ราย		
2. คิดเป็นจำนวนกลุ่ม $= 28,593/30 = 953$ กลุ่ม		
ใช้งบกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร		
กิจกรรม 1) พสย. นัดประชุมกลุ่ม 953 กลุ่ม ใช้เวลาชี้แจงกลุ่ม รวม 953 ครั้งๆ ละ 1 วัน/พสย. 1 คน		
1.1 ค่าพาหนะ	$953 \times 250 =$	238,250 บาท
1.2 ค่าเบี้ยเลี้ยง	$953 \times 150 =$	142,950 บาท
รวม	381,200	บาท
กิจกรรมที่ 2) ตรวจสอบการเตรียมดิน (เฉลี่ย 6 ราย / พสย. 1 คน) ช่วงเวลา พค. – มิ.ย. 50 รวม 60 วัน		
ใช้ พสย. $= 28,593 / 6 = 4,766$ แรง หรือ $4,766 / 60 = 80$ คน ทำงาน 60 วัน		
2.1 - ค่า พาหนะ	$80 \text{ คน} \times 60 \text{ วัน} \times 250 =$	1,200,000 บาท
2.2 - ค่าเบี้ยเลี้ยง	$80 \text{ คน} \times 40 \text{ วัน} \times 150 =$	480,000 บาท
	$80 \text{ คน} \times 20 \text{ วัน} \times 300 =$	480,000 บาท
2.3 - ที่พัก	$80 \text{ คน} \times 20 \text{ วัน} \times 700 =$	1,120,000 บาท
รวม	3,280,000	บาท
กิจกรรมที่ 3) ตรวจสอบการปลูกยาง ใช้หลักเกณฑ์เดียวกับข้อ 2 (ช่วงเวลา ก.ค. – ส.ค. 50) รวม 60 วัน		
3.1 ค่าพาหนะ	$80 \times 60 \text{ วัน} \times 250 =$	1,200,000 บาท
3.2 ค่าเบี้ยเลี้ยง	$80 \times 40 \text{ วัน} \times 150 =$	480,000 บาท
	$80 \times 20 \text{ วัน} \times 300 =$	480,000 บาท
3.3 ค่าที่พัก	$80 \times 20 \text{ วัน} \times 700 =$	1,120,000 บาท
รวม	3,280,000	บาท
รวมกิจกรรม 1-2-3 เป็นเงิน 6,941,200 บาท		

หมายเหตุ

- ทุกรายการให้สามารถถ่วงน้ำหนักได้
- กิจกรรมที่ 1 - 3 เป็นเงิน 6,941,200 บาท ขอใช้จ่ายจากงบกลางและ / หรืองบของกรมวิชาการเกษตร

ตารางที่ 2 ค่าใช้จ่ายโครงการแก้ปัญหาความเดือดร้อนของเกษตรกรที่ไม่ได้รับต้นทุนค่าจ้างตามโครงการ
 ยาง 1 ด้านไร่

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง						
	กิจกรรม	ม.ย	ก.ก.	ส.ก.	ก.ย.	รวม
1	ค่าบริหารจัดการโครงการ					
	1.1 ประชุมกลุ่ม	381,200				381,200
	1.2 ตรวจสอบการเตรียมดิน	3,280,000				3,280,000
	1.3 ตรวจสอบการปลูกยาง	1,000,000	1,000,000	1,000,000	280,000	3,280,000
	1.4 ประชุมชี้แจงเจ้าหน้าที่ และติดตามแก้ไขปัญหา	ใช้งบปกติของ สกย.				
	1.5 ค่าเอกสารวัสดุอุปกรณ์	ใช้งบปกติของ สกย.				
	รวม	4,661,200	1,000,000	1,000,000	280,000	6,941,200
2	การจ่ายเงินค่าพันธุ์ยาง	120,000,000	120,000,000	10,722,221.40		250,722,221.40
	รวมทั้งสิ้น	124,661,200	121,000,000	11,722,221.40	280,000	257,663,421.40

ตารางที่ 3 พื้นที่ปลูกยาง ดันยางชำถุงที่ต้องการ และจำนวนเกษตรกรที่ต้องการปลูกยาง ปี 2550

ภาคเหนือ	จังหวัด	ดันยางชำถุง (ตัน)	ไร่	ราย
1	กำแพงเพชร	70,110	779	110
2	เชียงราย	710,820	7,898	1,241
3	เชียงใหม่	41,310	459	40
4	ตาก	167,760	1,864	127
5	นครสวรรค์	81,810	909	75
6	น่าน	206,190	2,291	264
7	พะเยา	2,438,415	27,093	3,163
8	พิษณุโลก	302,220	3,358	619
9	เพชรบูรณ์	148,374	1,649	160
10	แพร่	89,730	997	21
11	ลำปาง	75,510	839	68
12	สุโขทัย	176,580	1,962	164
13	อุตรดิตถ์	14,580	162	16
14	อุทัยธานี	101,160	1,124	239
รวมภาคเหนือ		4,624,560	51,384	6,307

ตารางที่ 4 พื้นที่ปลูกยาง ดันยางชำถุงที่ต้องการ และจำนวนเกษตรกรที่ต้องการปลูกยาง ปี 2550

ภาคอีสาน	จังหวัด	ดันยางชำถุง (ตัน)	ไร่	ราย
1	กาฬสินธุ์	709,290	7,881	913
2	ขอนแก่น	285,390	3,171	816
3	ชัยภูมิ	360,000	4,000	1,182
4	นครพนม	961,740	10,686	1,614
5	บุรีรัมย์	493,920	5,488	483
6	มุกดาหาร	639,090	7,101	1,202
7	ยโสธร	47,520	528	110
8	เดช	3,326,850	36,965	5,796
9	ศรีสะเกษ	197,010	2,189	506
10	สุรินทร์	168,750	1,875	329
11	หนองคาย	1,548,180	17,202	3,659
12	หนองบัวลำภู	268,650	2,985	185
13	อำนาจเจริญ	265,230	2,947	1,031
14	อุดรธานี	1,303,290	14,481	2,663
15	อุบลราชธานี	944,910	10,499	1,797
รวมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		11,519,820	127,998	22,286
รวม 2 ภาค		16,144,380	179,382	28,593

ที่ นร ๐๕๐๖/ ๙๒๕๘

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๙ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรียน ขออนุมัติจัดสรรเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น (งบกลาง) เพื่อดำเนินการตามโครงการแก้ไขปัญหาค่าความเดือดร้อนของเกษตรกรที่ไม่ได้รับต้นทุนอย่างถูกต้องตามโครงการ ๑ ล้านไร่

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

อ้างถึง หนังสือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๙๑๓/๕๐๘๑
ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

ตามที่ได้เสนอเรื่อง ขออนุมัติจัดสรรเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น (งบกลาง) เพื่อดำเนินการตามโครงการแก้ไขปัญหาค่าความเดือดร้อนของเกษตรกรที่ไม่ได้รับต้นทุนอย่างถูกต้องตามโครงการ ๑ ล้านไร่ ไปเพื่อดำเนินการ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ ลงมติอนุมัติในหลักการตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอทั้ง ๒ ข้อ และให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จัดทำแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายเงินให้มีความชัดเจน ถูกต้อง ครบถ้วน แล้วขอทำความตกลงในรายละเอียดกับสำนักงบประมาณ ก่อนดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ติดตามดูแลการดำเนินโครงการนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกลายางต้องมีคุณภาพและมาตรฐาน นอกจากนี้ การใช้จ่ายเงินต้องถูกต้อง โปร่งใส และตรวจสอบได้

จึงเรียนขึ้นย่นมา ทั้งนี้ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องตามบัญชีแนบท้ายทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

ส. -

(นายสุรชัย ภูประเสริฐ)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักวิเคราะห์เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๒๘ - ๙

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๖๘ na50-2-55/ อมรศักดิ์

www.cabinet.thaigov.go.th